Iz emisije DUHOVNI DNEVNIK Radio Sjeverni FM -

20.05.2019. '' O DJELOVANJU ZLOGA''

Tema današnje emisije je o tome kako sotona i njegovi zli demoni svakodnevno djeluju u našim životima.

Jer, vjerovali mi u to ili ne vjerovali, oko nas, u svakom trenutku našeg života, postoji duhovni svijet. U kojem se stalno radi svih nas i naših duša sukobljavaju pripadnici dobrog i zlog duhovnog svijeta. Ovakav opis, mnogima koji nemaju vjeru ili im je ona slaba, izaziva nevjericu i smatraju ga utopijom i filozofiranjem.

No, to je istina. A ako tu istinu ne prihvatimo i ne postanemo je svjesni, teško ćemo shvatiti zašto se nama i oko nas događaju neke situacije i događaji za koje mislimo da su slučajni ili da su namjerno djelovanje drugih ljudi.

Tako je i sa djelovanjem sotone i njegovih zlih duhova koji predstavljaju zli duhovni svijet, pale anđele.

U MEĐUGORJU JE 1982. GODINE MAJKA BOŽJA REKLA VIDJELICI MIRJANI DRAGIČEVIĆ :

"Oprosti mi za ovo, ali vi morate shvatiti da sotona postoji.

Jednoga se dana on pojavio pred prijestoljem Božjim i tražio dopuštenje da iskušava Crkvu kroz jedno stoljeće.

Kroz ovo stoljeće sotona ima moć, ali kad se tajne koje su ti povjerene ostvare, njegova će moć biti uništena.

Čak je i sada počeo gubiti moć i postao još agresivniji.

On uništava brakove, stvara razdore među svećenicima, opsjeda i ubija ljude.

Morate se zaštiti protiv svih njegovih djela molitvom, postom, posebno zajedničkom molitvom.

Nosite na sebi posvećene stvari. Stavite ih u svoje kuće i škropite se svetom vodom."

Eto, tako nam je poručila naša Nebeska Majčica u Međugorju…

A najčešće i najjače djelovanje zloga i njegovih zlih duhova usmjereno je zapravo k tome da nas dovedu u stanje da mi ljudi sami, svojom slobodnom voljom, donesemo odluke da ćemo učiniti neki grijeh, da ćemo svjesno na taj način povrijediti našeg Stvoritelja i Spasitelja, zapravo time negirati Njegovo postojanje i širom otvoriti vrata daljnjem djelovanju zloga u našim životima. A to najčešće činimo povrjeđujući sebe i druge drage ljude oko sebe.

Zli i njegovi zli duhovi žele uništiti ono što nam je Gospodin jedino dao kao naše, ljudsko, na što On kao naš Stvoritelj ne želi utjecati.

Našu slobodnu volju.

To sam shvatio po mnogobrojnim svojim kušnjama. U mnogima od njih bio sam jednostavno "bombardiran" od zloga i njegovih. Nastojali su mi "usadi" takve misli koje su mi na početku izgledale kao moje, kao normalne i logične, kao nešto što ide meni u korist, što drugačije ne može biti.

To je bio toliki "duhovni pritisak" da su sve te misli bile kao moje. Istina, nešto duboko u meni je "zvonilo" da to nije po Božjim zapovijedima, da to nije u skladu s onim u što vjerujem, ali sam se osjećao kao u magli. U tim trenucima nisam mogao čisto i jasno sve vidjeti i osjetiti.

Nije mi se pokazao zli ili neki od njegovih demona, nisu me fizički napastovali. Čak mislim da je vrlo rijetko kada se tako nešto nekome dogodi. No, ovo duhovno "bombardiranje" bilo je puno teže. Jer jeÂÂ mijenjalo moju svijest, moju slobodnu volju.

Zato nije ni čudno da je jednom zli, kod jednog egzorcizma, priznao svećeniku, koji je vodio molitve egzorcizma, da je njegov najveći uspjeh kada uspije nagovoriti čovjeka da se ubije, da digne ruku na sebe, da izvrši samoubojstvo.

To je upravo krajnji rezultat njegovog napastovanja, kada čovjekova volja više nije čovjekova

nego je od zloga. Kada si sam oduzima život, svoje zemaljsko postojanje, negirajući time vlast i postojanje Gospodina Boga.

Jer je čovjek time zauzeo mjesto gospodara života i smrti što je samo Božje, trojedinoga Boga, Oca, Sina i Duha Svetog.

Ako ponekad imate takve misli, znajte da to nisu vaše misli, da su one samo rezultat vaše trenutne nevjere, trenutnih slabosti.

Sjetite se ovog teksta. Povjerujte ovome o čemu ja svjedočim i postanite svjesni da vas pokušavaju napastovati, usaditi vam svoje zle i uništavajuće misli, naši najveći neprijatelji, najveći neprijatelj svih ljudi, zli i njegovi zli duhovi.

Pozovite Gospodina Boga, Djevicu Mariju i svete anđele u pomoć. I krenite u boj protiv njega. Otiđite na svetu misu, uzmite Bibliju u ruke.

No, nemojte nikad podcijeniti neprijatelja. Nemojte misliti da vam se to slučajno događa. On je tu. I iskonski nas mrzi.

Ali ako odaberete put koji sam gore opisao, put istine, vjere i ljubavi, ne može vam baš ništa.

To je ono od čega bježi, gdje ne može ništa učiniti.

Kada smo svoji i kada nam je Gospodin u srcu i u mislima.

Djelovanje zloga i njegovih zlih duhova najviše možemo osjetiti prije nego učinimo neki grijeh, pa čak i kad taj grijeh činimo. Toga sam i ja svjestan ali zli uvijek i uvijek pronalazi nove i nove načine kako da me prevari, zavede i ja učinim grijeh.

Posebno se sjećam jedne situacije u kojoj sam učinio jedan teški grijeh da sam skoro bio svjestan što činim. Taj grijeh me prati skoro cijeli moj život. I uspio sam ga nekako primiriti, staviti pod kontrolu. Ali se zli iznova vraća i često me iskušava. I ja ponekad "padnem". A ovaj

put taj moj "pad" je bio nekako čudan. Sve se događalo kao u nekom filmu gdje sam ja istovremeno bio i glavni glumac i gledatelj.

Bio sam svjestan svega. I kao da sam ušao u neku igru nadmudrivanja sa demonom koji me muči. Ili više njih. Bio sam svjestan svega, ali kao da mi je nedostajalo straha Božjega, kajanja. Prvi put da sam učinio neki teški grijeh skoro svjesno, u takvom stanju da sam mogao i ne ga učiniti. Mislio sam da neću učiniti taj grijeh, da mogu kontrolirati svoje stanje, ali nisam uspio.

Jako čudno stanje… stalno mi se "vrtjelo" u mislima da je to što činim, ili što bi mogao učiniti, teški grijeh. Ali zli mi je ostavio mogućnost da "vidim" što činim, ali mi je nekako blokirao strah pred Gospodinom Bogom radi grijeha kojeg činim i kajanje za učinjeni grijeh.

I kada sam, nakon duge borbe i nadmudrivanja sa zlim i njegovim demonom, učinio taj grijeh bio sam sposoban o svemu razmišljati. Znao sam što sam učinio, bio sam svjestan toga i bilo mi je nekako žao što sam "pao" pred napašću, ali nisam osjećao ono iskreno i ponizno kajanje. To me zapanjilo! Počeo sam analizirati što se to sa mnom događa …

Prvo osjetim da me taj grijeh muči i da ga činim već godinama ali da nikada do sada nisam bio tako jako svjestan da stvarno činim grijeh. Stvarno sam osjećao da to što bi mogao učiniti, što sam učinio, predstavlja teški grijeh prema Gospodinu Bogu. Ali je nedostajalo kajanje …

Tada shvatim da sam ja sada prvi put taj svoj grijeh mogao sagledati koncentrirano sa svih strana. Hladno. Prije nego sam ga učinio, kada sam ga činio i poslije toga kako sam ga učinio.

Dođe mi misao da mi je to možda Gospodin dao milost da tako mogu taj svoj grijeh, koji me tako dugo i žestoko muči, sagledati sa svih strana, proučiti grijeh, proučiti stanje koje me do njega dovelo, sagledati posljedice, proučiti mogućnosti i načine kako sam možda mogao reagirati da ne "padnem" …

Osjećao sam se kao doktor koji je obolio od neke bolesti i sada pokušava proučiti tu bolest od koje boluje kako biÂÂ idući put mogao preventivno djelovati da ponovno ne bude bolestan od iste bolesti. Ne znam … baš sam bio zbunjen.

Odlučio sam odmah otići na ispovijed. Svećenik koji me ispovijedao, pažljivo me saslušao. Posebno je obratio pažnju na one moje zadnje riječi kada sam mu rekao da me najviše muči i boli što za te učinjene grijehe ne osjećam ono čisto kajanje, onaj čisti strah Božji.

Rekao je da mi ljudi moramo shvatiti i prihvatiti da smo slabi i grješni i da će naša borba sa našim slabostima i grijesima trajati cijeli naš ovozemaljski život. U toj borbi prolazit ćemo razna

stanja. Pa i takvo kakvo sada ja prolazim. Kada ćemo možda osjetiti da nam nedostaje kajanje za učinjene grijehe. Ali da nas to ne treba brinuti taj čas dok to shvaćamo, protiv toga se borimo i molimo Gospodina za pomoć. To je put svakog od nas.

PJESMA: BOG JE MOJ SPASITELJ

Jednom sam u nekoliko dana razgovarao sa nekoliko osoba koje su prolazile teške kušnje u svojim životima. Bili su, više manje, dobri vjernici, na putu učvršćivanja svoje vjere. Na putu dobivanja novih spoznaja o vjeri i duhovnosti. A nekako su teško nalazile odgovor zašto ih sada snalaze sve te kušnje. Sada, baš njih.

Tako mi je jedna draga osoba ispričala kakve je kušnje prolazila u svojim odnosima sa dragim ljudima oko sebe koji su ju povrjeđivali. Da je u "svojoj glavi" ona slagala i složila razne priče kako bi se ti ljudi trebali u određenim situacijama ponašati prema njoj. Kada to nije bilo tako, u skladu s njezinim, u glavi složenim, pričama i očekivanjima, ona se osjetila jako povrijeđenom, postala je ljuta, počela je osuđivati. Nakon nekoliko dana, kada su kušnje prošle, nije vjerovala da je ona tako nešto mislila, tako govorila, tako se ponašala. Kao da je to bila neka druga osoba a ne ona.

Znam da ne voli da razgovaramo o zlome i njegovim zlim duhovima i njegovom stalnom djelovanju u našim životima. Ne voli o tome čitati knjige, ne voli o tome pričati. Sve ovo što joj se dogodilo ona si je protumačila svojim mislima, svojim mozgom, svojom osobnošću i onim što je ona poznala. Nigdje, ni u jednom trenutku, nije spomenula djelovanje zloga. Na kraju je bila jako, jako sretna što je uvidjela kako je griješila, kako je bila sebična i ohola i osuđujuća prema drugima. Pogotovo što je spoznala da ona to tako nije htjela.

Strpljivo sam ju i pažljivo slušao. Kada je završila, ja sam joj se nasmiješio i rekao joj da sad, bez obzira što ne voli slušati o zlome i njegovim zlim duhovima i njegovom djelovanju u našim životima, da je ona upravo meni sada opisala jedno tipično stanje i djelovanje zloga i njegovih zlih duhova, koje oni često koriste protiv svih nas u našim svakodnevnim životima.

Rekao sam joj da su zli i njegovi zli duhovi tu oko nas i da djeluju, vjerovali mi to ili ne. Njima je to sasvim svejedno, da li mi vjerujemo da oni postoje.

Prvo i osnovno što žele je da mi ne vjerujemo u Gospodina Boga. Da Ga se odreknemo i svojim riječima i svojim djelima, svojim cijelim životom. Jer tako propadamo i mi i naša duša već u ovom životu, a poslije njega, poslije zadnjeg suda, i za uvijek, zajedno sa zlim i njegovim zlim duhovima.

Zato je jako veliki uspjeh zloga, koji mu omogućava nesmetano djelovanje u našim životima, kada nas uvjeri da on ne postoji. Da je sve ovo, što se nama i oko nas događa lošega, slučajno, da nas to Bog kažnjava iz raznih razloga, da to čine zli ljudi koji su sami po sebi zli, itd. A ništa od toga nije istina.

Bog nikada ne kažnjava čovjeka jer ga po Gospodinu Isusu Kristu i Njegovoj muci, smrti i uskrsnuću beskrajno ljubi. Život svoga Sina je dao za nas. I po Njemu nam je ponudio spasenje.

No, neće se svi spasiti. A ti koji se neće spasiti to odabiru svojom slobodnom voljom, ovdje na zemlji.

I ništa nije slučajno. Sve se događa po davno osmišljenom Božjem planu stvaranja. Ljudi nisu sami po sebi zli. Ne rađaju se zli.

Taj zli i njegovi zli duhovi su stalna pratnja nama ljudima. "Snimaju" nas sa strane, i proučavaju, gdje smo najslabiji. A kada im Gospodin Bog dopusti da nas kušaju, a sve radi toga da nas pozove na obraćenje, radi učvršćivanja i rasta u vjeri, radi dobivanja novih i novih duhovnih spoznaja, tada nas zli i njegovi zli duhovi udare tamo gdje smo najslabiji, kako su nas dobro prije toga proučili.

Nekoga na zdravlje, nekoga na ljepotu, nekoga na neimaštinu ili materijalne stvari, nekoga na obitelj i najbliže, nekoga na čast i društveni položaj, itd., kako su za koga procijenili da je najslabiji i da će najprije podleći kušnji da se udalji i zamrzi Gospodina Boga.

No, u svemu tome postoje i dvije bitne istine. Nitko od nas ne može biti kušan više od onoga što zlome dopusti Gospodin Bog. Jer, da se samo zli pita, on bi istog treba uništio sve nas ljude, toliko nas mrzi.

I drugo, zli malo ili ništa ne kuša one koji su već pod njegovom kontrolom, koji su mu već dali svoju dušu. To je odgovor na to zašto se onima, kojima je kao dobro po našim ljudskim mjerilima, ništa ili malo toga lošega događa. Oni su već pod kontrolom zloga. Njihova duša već sada pati teškim patnjama mada izvana izgleda kao da ta osoba ima sve, da uživa u životu.

Dosta sam se dugo pitao kako to zli i njegovi djeluju na naše misli, srca, osjećaje. Tako sam negdje pročitao da nam zli i njegovi ne mogu "ući" u ono što mi mislimo. A ako je to tako, mislio sam si, zašto onda imam u svojoj glavi toliko loših misli i konstrukcija za koje prije ili kasnije

znam i osjetim da nisu moje, da ih ne želim!?

Pa kao da mi nekad taj zli i njegovi "čitaju" misli!

Malo po malo, Gospodin mi je dao spoznaje kako se to događa, bar se nadam i vjerujem da su ove spoznaje po Gospodinu.

Zli i njegovi zli duhovi ne mogu "ući" u moje misli, i osjećaje, koji su po meni nastali. Po meni, kao čovjeku stvorenom od Gospodina Boga, sa slobodnom voljom.

Ali, zli i njegovi zli duhovi imaju jedan drugi pristup, drugu od Gospodina Boga dopuštenu sposobnost kao duhovi. Oni mogu u naše misli i naša srca "usađivati", "ubacivati" druge misli i osjećaje. To tada nisu naše misli i osjećaji. To su misli i osjećaji koje nam "usađuju" zli i njegovi zli duhovi, polako i sigurno, i obazrivo, jer su nas prije toga dobro "snimili", tako da sam početak toga "usađivanja" i ne primijetimo. Tada, na početku, to nam izgleda kao da mi to tako mislimo i osjećamo.

Kada je ta prva faza uspješno prošla, i mi nismo reagirali da te negativne misli i osjećaje o sebi i drugima odbacimo i odbijemo od sebe, tada dolazi druga faza u kojoj se onda sve te loše misli i osjećaji pojačavaju. Tada smo već i mi dobrovoljno uključeni jer imamo osjećaj da su to naše misli i naši osjećaji. A nisu …

Jer čim osjetimo ili pomislimo prema nekoj osobi, ili u nekoj situaciji, srditost, osuđivanje, mržnju, zavist, itd., tada to nisu naši osjećaji, potekli od nas kao od Boga stvorenog stvorenja, koje želi živjeti u Njegovom Božjem Kraljevstvu, tada to nisu osjećaji i misli po Gospodinu Bogu u kojeg vjerujemo, tada nam je to čisti i jasan znak da u našem životu djeluje i želi djelovati zli i njegovi zli duhovi. Tada nastupaju teške kušnje za našu dušu i naše tijelo.

Ako smo odabrali Gospodina Boga i ako vjerujemo u Njegove zapovijedi i želimo po njima živjeti, ako se borimo protiv svojih grijeha, kušnje će nakon nekog vremena prestati kao da ih nikad nije ni bilo. I mi ćemo se sami sebi čuditi kako smo samo to tako mogli misliti, kako smo se samo tako mogli ponašati. Kao da to nismo bili mi.

I nismo. U nama i po nama je želio djelovati zli i njegovi zli duhovi…

I upravo je nevjerojatno kako zli i njegovi zli duhovi znaju djelovati na naše misli!

U tim trenucima misli koje nam oni usađuju izgledaju nam kao naše misli. Izgledaju nam kao logičan slijed problema u kojem se nalazimo. Ništa, pogotovo onima koji nemaju vjere u Gospodina Boga, ne upućuje na to da bi to zapravo bilo djelovanje nekih drugih, zlih, duhovnih sila. Jednostavno ne vjeruju u to.

Srce i duša, misli i osjećaji, toliko se "napune" tim lošim osjećajima da naše pozitivne misli, uopće ne mogu doći do izražaja. Kao da to više nismo mi nego netko drugi upravlja s nama.

Svjesni smo toga ali kao da se to događa nekom dugom a ne nama. I poslije, kada prođe taj napad ili ga mi odbijemo svojim duhovnim oruđima, sve nam ponovno postane bistro i jasno.

Pa nam jednostavno nije jasno kako smo mogli tako misliti i razmišljati! Jer sve one odluke o kojima smo tada razmišljali bile su protivne Božjim zapovijedima, bile su protivne svemu onome za što smo do tog trenutka mislili da čvrsto vjerujemo. Kao da se to sve nije odnosilo na nas nego na nekog drugog.

Tako djeluje zli i njegovi zli duhovi.

Tako ga se može prepoznati kada nas nastoji "savjetovati" da učinimo nešto loše, što nam se čak i u tim trenucima čini logičnim. I vrlo lako možemo prepoznati te njegove savjete i djelovanje.

Sve je usmjereno na to da se prekrše Božje zapovijedi, da se laže, krade, ogovara, da se nekoga povrijedi s opravdanjem da smo i mi od njega povrijeđeni …

Kada se pojave nemiri, nezadovoljstva, srditosti, osuđivanja i druga stanja za koja znamo da nisu od Gospodina Isusa nego da ih izaziva zli, tada znamo da moramo tražiti pomoć odlaskom na svetu misu, ispovijed, pričest, molitva, čitanje Biblije, duhovna pjesma …

Onda će se u naša srca ponovno vratiti mir i radost.

Zli bježi a Gospodin ostaje.

Još jednom vas sve molim da si sve ovo posvijestite, da u to čvrsto povjerujete, ili da barem na pitanja koja imate ne prestanete tražiti odgovore, dakle, sotona i njegovi zli demoni stvarno postoje i djeluju. Tu, sada, oko svakoga od nas.

Ali ih se ne moramo bojati. Jedino što moramo je odabrati Gospodina Isusa za svojeg jedinog Gospodina Boga i svakodnevno se boriti protiv svojih grijeha sa željom da svaki dan postajemo bolji ljudi i bolji vjernici.

PJESMA: NE BOJ SE, JER JA SAM S TOBOM